

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113219496
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6113219496.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivce Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľa M. H., narodeného XX. XX. XXXX, bytom C. C., R. K. č. XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Korneliou Múkerovou, Advokátska kancelária Banská Bystrica, ul. ČSA 25, proti odporcovi Prima Credit, s. r. o., so sídlom Malacky, Mierové námestie 10A, zastúpeného Advokátskou kanceláriou L.I.B. legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 47 237 546, o určenie neplatnosti zmluvy o záložnom práve, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/172/2013-146 zo dňa 30. októbra 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania v sume 72,90 € titulom trov právneho zastúpenia odporcu v odvolacom konaní k rukám právneho zástupcu odporcu Advokátskej kancelárie L. I. B. legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenia, že zmluva o záložnom práve č. 45/12 zo dňa 07. 12. 2012 uzavretá medzi navrhovateľom ako záložcom a odporcom ako záložným veriteľom, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva k nehnuteľnej veci na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej z úverovej zmluvy č. 45/12 zo dňa 07. 12. 2012 voči dlžníkovi M. H., narodeného XX. XX. XXXX, je neplatná. Navrhovateľ svoj návrh ohľadom absolútnej neplatnosti zmluvy zdôvodnil ust. § 37 ods. 1 OZ, keďže navrhovateľ podpísal zmluvu o záložnom práve pod nátlakom a z donútenia. Dňa 07. 12. 2012 odporca sám bez prítomnosti iných osôb navštívil navrhovateľa v jeho byte a bezprávnou vyhrážkou donútil navrhovateľa k podpísaniu predmetnej zmluvy. Odporca sa navrhovateľovi mal vyhrážať podaním trestného oznámenia za úverový podvod a týmto konaním vzbudil u navrhovateľa dôvodné obavy z trestného stíhania voči svojej osobe a voči svojmu otcovi.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní s predmetnou zmluvou o záložnom práve, ale aj úverovou zmluvou č. 45/12, ale aj ďalšími listinnými dôkazmi a výsluchom navrhovateľa a svedka M. H., narodeného XX. XX. XXXX a svedka R. E., ktorý pracuje na základe mandátnej zmluvy pre obchodnú spoločnosť Prima Credit, predtým pred tým SOS financ plus (pôvodný záložný veriteľ), zistil, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný z toho dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal hodnoverným spôsobom svoje tvrdenia uvádzané v návrhu. Neuniesol, teda, v konaní dôkazné bremeno okresný súd mal za zrejmé, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu o záložnom práve č. 45/2012, pričom predmetom zmluvy bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, a to bytu, ktorého vlastníkom je navrhovateľ tak, ako to vyplýva z listu vlastníctva č. XXXX (zapísané na Správe katastra C. C., obec C. C., okres C. C., katastrálne územie C. C.). K podpisu jednak úverovej zmluvy, ale aj zmluvy o záložnom práve došlo pred notárom JUDr. Pavlom Zubákom v Banskej Bystrici. Podľa názoru okresného súdu

navrhovateľ v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že osoba konajúca v mene odporcu dňa 07. 12. 2012, bez prítomnosti iných osôb, bezprávnou vyhrážkou ho donútila k podpísaniu predmetnej zmluvy o záložnom práve. Z výpovedí navrhovateľa, ale aj jeho otca (M. H., narodeného XX. XX. XXXX), vyplynulo, že navrhovateľ strávil určitý čas osamote s poverenou osobou, ktorá predkladala návrhy zmlúv o úvere a zriadení záložného práva. Len z výpovede svedka R. E. vyplynulo, že všetky tri osoby, teda, navrhovateľ, jeho otec a R. E. boli v jednej miestnosti súčasne v jeden čas. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ by aj R. E. použil nátlak či donútenie voči navrhovateľovi tak, aby tento zmluvu o záložnom práve podpísal, musel by byť prítomný aj otec navrhovateľa, čo však navrhovateľ a tak isto jeho otec vo svojej výpovedi nepotvrdili. Navrhovateľ jednoznačným spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že zmluvu o záložnom práve podpísal pod nátlakom a z donútenia, a teda, predmetný právny úkon neurobil slobodne tak, ako to v konaní tvrdil.

Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 37 ods. 1 OZ a podľa § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O. s. p.. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.. Priznal náhradu trov konania v konaní úspešnému odporcovi vo výške konkretizovanej v dôvodoch rozsudku.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá O. s. p.) navrhovateľ. Vytkol prvostupňovému súdu, že sa nevyporiadal s tvrdeniami navrhovateľa a s tvrdeniami svedkov. Uviedol, že priamy dôkaz o existencii bezprávnej vyhrážky v tomto prípade nie je, ale o jej existencii svedčia nepriamo nielen okolnosti, za ktorých došlo k podpísaniu záložnej zmluvy pred notárom, ale aj výpoveď svedka, a to otca navrhovateľa, ktorý zhodne s navrhovateľom vypovedal, že svedok R. E., zástupca odporcu, strávil určitý čas s navrhovateľom osamote. Zástupca odporcu využil čas bez prítomnosti tretej osoby, aby bezprávnou vyhrážkou, a to konkrétne hrozbou podania trestného oznámenia na navrhovateľa a jeho otca za úverový podvod, dosiahol podpísanie záložnej zmluvy. Nevedomosť a neskúsenosť navrhovateľa zneužil právny zástupca odporcu, ktorý na rozdiel od navrhovateľa má rozsiahle skúsenosti a praktiky pri vykonávaní činnosti smerujúcej k uzavretiu úverových zmlúv a zmlúv o zriadení záložného práva. Navrhovateľ podpísal zmluvu o záložnom práve pod tlakom psychického donútenia za situácie bezprostrednej hrozby trestného oznámenia. Navrhovateľ podpísaním záložnej zmluvy nezískal žiadnu výhodu, ani nemal z nej žiadny prospech, teda, nebolo v jeho záujme dobrovoľne podpisovať záložnú zmluvu. Rozsudok okresného súdu žiadal zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny, vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a odporca sa plne stotožňuje so skutkovými, ako aj právnymi závermi súdu prvého stupňa, ktorý dostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci a vykonal všetky účastníkmi navrhované dôkazy. Navrhovateľ v konaní jednoznačne neuniesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že záložná zmluva je neplatná, nakoľko ju mal navrhovateľ podpísať pod nátlakom a za použitia bezprávnej vyhrážky zo strany zástupcu odporcu, a preto rozsudok okresného súdu žiadal ako vecne správny potvrdiť a uplatnil si aj právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vo vyjadrení aj vyčíslil.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu v tejto veci zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí súdov (§ 157 ods. 2 O. s. p.). Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, ktorý náležitým spôsobom zistil, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu vykonal tiež v dostatočnom rozsahu a citované právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery primerane vysvetlil. Navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ani také dôkazy, s ktorými by sa okresný súd nebol vysporiadal v napadnutom rozsudku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ v konaní neuniesol dôkazné bremeno. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že bol právnym zástupcom odporcu donútený k podpísaniu predmetnej zmluvy o záložnom práve donútením, bezprávnou vyhrážkou, odvolací súd len dopĺňa, že o bezprávnou vyhrážku ide vtedy, ak je protiprávna,

to znamená, vynucuje sa ňou niečo, čo takto nemožno vynucovať. Nejde o bezprávnú vyhrážku, ak veriteľ hrozí dlžníkovi, u ktorého napríklad zistil zvýhodnenie iného veriteľa, trestným oznámením pre uvedený trestný čin alebo mu pohrozí exekúciou, predajom domu, a podobne. Bezprávná vyhrážka musí vzbudzovať dôvodnú obavu z úkonu toho, kto hrozí a musí byť adresná, pričom stačí, aby sa ňou hrozilo aj blízkej osobe. Z vykonaného konania vyplýva, že predmetom úverovej zmluvy zo dňa 07. 12. 2012 bolo poskytnutie sumy 16.000 € otcovi navrhovateľa M. H., narodeného XX. XX. XXXX, pričom z čl. II. ods. 2 uvedenej zmluvy vyplýva, že poskytnuté finančné prostriedky mal dlžník použiť na vyplatenie pohľadávky spoločnosti TORY INVEST, s. r. o., vo výške 12 400 €. Pohľadávka uvedenej spoločnosti vznikla zmluvou o úvere zo dňa 28. 08. 2012, na základe ktorej bola dlžníkovi poskytnutá suma 14.000 €, pričom spoločnosť TORY INVEST, s. r. o., na výzvu súdu oznámila, že navrhovateľ nemal uzavretú zmluvu o úvere, ale podpísal len zmluvu o zriadení záložného práva. Pokiaľ bol skutkový stav veci taký, že otec navrhovateľa čerpal úver za účelom uhradenia pohľadávky vzniknutej z predošlého úveru ním čerpaného, ktorý bol zabezpečený záložným právom, zmluvou, ktorú uzavrel ako záložný dlžník navrhovateľ, nemôže ísť o bezprávnú vyhrážku, keď odporca požadoval uzavretie záložnej zmluvy aj na zabezpečenie ním poskytnutého úveru. Inak odvolací súd sa pridrižiava dôvodov rozsudku okresného súdu.

Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania odvolací súd potvrdil ako výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej. Okresný súd rozhodol správne na základe úspechu v konaní, uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi trovy prvostupňového konania a v správnej výške tak, ako je uvedená v dôvodoch napadnutého rozsudku.

Odporca bol plne úspešný aj v odvolacom konaní, preto podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. má právo na náhradu trov odvolacieho konania (v odvolacom konaní v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p.), ktoré pozostávajú z trov právneho zástupcu odporcu v odvolacom konaní za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) v sume 64,53 € + 8,39 € režijného paušálu (§ 11 ods. 1 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

O povinnosti nahradiť trovy odvolacieho konania k rukám právneho zástupcu odporcu rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.